

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadó-hivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova egy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvántartási czikkek stb. intézendők.

Nyilvántartási czikkek soronként 10 kr-ért közöltenek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak területeiért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számíttatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

A honossági törvényről.

Kézdi-Vásárhely, 1890. június 4.

Az Irányi által beterjesztett honossági törvényjavaslat, mely csaknem két hetet vett igénybe, véget ért; az eredmény az lett, mit előre is biztosan lehetett látni.

A nemzet józanul és lyálisan határozott e kérdés felett és szabad elhatározással választott egy nagy történelmi alak, mely a mult dicsőségét képviseli és koronás királya közt, kinek felkent személyéhez jelene, jövője és alkotmányos élete fűzve van. A hosszú vita folyamán az országgyűlési pártok legünnepeltebb szónokai beszéltek, nem egy ragyogó szónoklatot hallottunk mindkét részről s az eredmény az lett, hogy a törvényjavaslatot a ház nagy többséggel elvetette, ezzel kijelentvén a nemzet azon akarátát, hogy bármily hő tisztelettel viseltetik is azon történelmi nagyságok iránt, kik alkotmányos szabadságunk kivívásában oly elévülhetetlen fényes érdemeket szereztek, de az alkotmányos király mellett más tekintélyt el nem ismer s nem tartja szükségesnek törvényes intézkedés által biztosítani annak állampolgárságát, ki megtagadja a hűséget, elismerést a koronás királytól és alkotmánytól. Ez a törvényjavaslat nem volt egyéb, mint egy nyílt kérdés a magyar nemzethez, hogy vajjon helyben hagyja-e Kossuth magatartását a nemzettel és királlyal szemben; és a magyar nép képviselői által megadta reá a feleletet.

Az ellenzék igen háládatlan dolgot művelt, midőn e kérdést törvényjavaslat alakjában felszínre hozta, mert abban a legvérmesebb 48-asok is jó előre tisztában voltak, hogy az eredmény csak az lehetséges megkímélhetné volna ama dicső ősz embert azon keserű tapasztalattól, hogy habár az egész magyar nép tiszteli és szereti is őt, de nem helyezkedhetik soha azon álláspontra, hogy megtagadja azt, mit mégis mindenképp felett szeret: királyát és alkotmányát. A józan magyar közvélemény bizonyára idegenkedéssel fordul el azon politikától, melylyel a függetlenségi párt egy nagy nevet arra a célra akar felhasználni, hogy magának okvetlenül nagyobb jelentőséget szerezzen.

Ha ezt a honossági törvényjavaslatot s a vita lefolyásának történelmét részrehajlatlanul vizsgáljuk, azon meggyőződésre kell jutnunk, hogy sokkal jobban tisztelik ama nagy önkéntes száműzöttet, kik a javaslatot meg nem szavazták, mint azok a nagyhangú hazafiak, kik nevét oda dobták a nyilvános tárgyalásnak, mert vannak nevek és dolgok, miket nyilvános vitának kitenni nem szabad.

Szemeink előtt folytak le azon áldástalan harcok, miket utolsó időkben a függetlenségi párt a parlament többsége ellen folytat; tudjuk, hogy a magyar képviselőház nem egy botránynak volt színhelye, de meg vagyunk győződve, hogy mindezen sajnálatos dolgok között a honossági törvényjavaslat

volt a legtapintatlanabb ténye a függetlenségi pártnak.

Egyet bizonyosan tudunk, azt t. i., hogy a függetlenségi párt jelenlegi rendszere mellett a kisebbségből sohasem lesz többség.

Oroszország újabb felsülése.

K.-Vásárhelyt, 1890. június 3.

Egy közönséges összeesküvést fedeztek fel közelebbről Bulgáriában. Katonák és polgárok vettek benne részt. Tervük volt: Ferdinánd fejedelmet elűzni és a Stambulov-kormányt megbuktatni; szándékuk volt az államcsínyal az orosz pártot uralomra juttatni, egy orosz tábornokot hívták az államügyek vezetésére, míg új választásokkal egy új szobránye jön össze, mely aztán a császár jelöltjét választotta volna meg Bulgária fejedelmévé. Pénzt kaptak az árulók az orosz ügynököktől, kikkel összeköttetésben állottak. Ha tervük sikerült volna, megoldható lett volna a bolgár kérdés orosz értelemben. De az összeesküvők, kik Bulgária, megváltói: vá akarták feltölteni magukat, felsültek tervükkel; az árulásnak idejekorán nyomára jöttek s az összeesküvők a vádlottak padjára kerültek.

Habár kétségtelen, hogy a terv Oroszország műve, ezt hivatalosan bebizonyítani nem lehetett. A vizsgálat folyamán kintt, hogy az összeesküvők orosz ügynökökkel állottak összeköttetésben s hogy a pénzt a terv kiviteléhez ezek szolgáltatták; de nem lehetett azt bebizonyítani, vajjon az orosz ügynököknek főnökeik birtak-e tudomással a terről, s vajjon a császárnak tettek-e jelentést a Bulgáriában

A „Székelyföld“ tárczája.

Pillangó.

— Novella. Németből. —

II.

(Folytatás.)

Mozdulatlanul ült mindaddig, míg a szolgáló esti toillette-jére figyelmeztette.

A szinbáz tömve volt. Általános suttogás volt észlelhető.

— Ugy mondják, hogy még szebb mint valaha, — így szólt egy fiatal tiszt szomszédjához, B. grófhhoz, egy első rangu páholyban. — Láttá az első fellépését? Minő játék, minő hang!

A megszólított guyonosan mosolygott.

— Kár, valóban kár, — vizionzá aztán — hogy a szép énekesnő oly elzárkózott, hogy lakásán senkit sem fogad. Hiába a nők vagy démonok, vagy angyalok. Nem tudom, hogy ő melyik osztályba tartozik.

A praeludium hangjai elnémulának, majd fellebent a függöny. „Romeo és Juliát“ adták. A közfigyelem mindaddig nem volt leköttve, míg egy karcsu, nyúlánk alak, gyönyörű fekete toilletben a velencei nő szerepében fel nem lépett. Mily kecs, mily büszke magatartás! Megjelenésével uralkodott az egész szinpad felett. És a mint az a csodahang a termet betöltte, mindenki bámult, mintha meg lett volna igézve; és midőn a füg-

göny legördült, a művésznő el volt halmozva virággal és babérral.

Az ismeresök siettek neki gratulálni; de ő némán és halványon állott és nem tudott felelni a szerencsekivánatokra. Lelki szemei előtt az aggasztó, atyjának megtört alakja tünt fel, ki életét adta volna, ha szeretett gyermeke dicsőségét láthatta volna. Tehát mégis azzá lett, mivé atyja szánta; de áldása nem lebegett felette, mert előtte őt magától, egy olyan szerencse kedvéért, mely hozzá is hűtlen volt.

Reszkette öltözött át a második jelenethez; Anna bámulva szemlélte urnőjét, még nem látván oly szépnek mint épen most, az illatos, fehér öltözetben. Az énekesnő alig pillantott a tükörbe. Mit jelent ez a különös hideg kedélyállapot?

Ismét a szinpadon állott, de remegő szívvel. Nem érzett erőt magában, mégis hozzáfogott és kezdé hangját fennen rezgetetni. És ime! hirtelen egy hamis hang — hangja megtört és a művésznő ájultan rogyott össze.

Egész éjen át rettenetesen tombolt a szél, ritka, de kétségbeeső dalt üvöltve; legalább így hallotta a fiatal asszony, ki egész éjjel nyílt szemekkel hevert fekhelyén, midőn a hajnali pír kezdett hasadni. Majd felugrott és hevesen kezdett csezengetni. Meglehetősen későre megjelent Anna és megijedt, midőn urnőjét lázasán a szobában járkálni látta.

— Hívd az orvost, kéretem, hogy rögtön jöjjön.

— Ne öltöztess fel előbb a nagyságos asszonyt?

— Majd elvégzem magam, siess! Talán meg tudhatom mindjárt a tényállást is, — mondá magában a halvány asszony. — Mit mondott az este az orvos, az én állapotomról? Ne titkolj el semmit, tudni akarom az igazat!

A kérdező arca fájdalmas volt, hogy a szolgáló csak nagy nehezen bírta elfojtani könyeit, midőn azt válaszolta, hogy az orvos semmi határozottat nem mondott, hanem csak komoly arcot vágott. Aztán elsielt, elrejtve a forró könyeit, a melyek arcáról alaperegtek.

Az énekesnő reggeli toillettet vetett magára azután szaloujába lépett, hol nagyszerű, de fixetetlen zongorája állott. Hevesen felszakította fedelét, néhány teljes akkordot fogott, azután kezdé egyik kedvencz dallamát. Boldogság! hiszen ez a hang tiszta, csengő hang volt, mely a közönséget már annyiszor elbűvölte. Feljebb és feljebb emelé hangját, egy magas trillát akart produkálni, de egyszer csak egy hamis hang — a mult fájdalma! Szájából patakzott a vér és eszméletlenül terült el a földön. Így találta őt az orvos és a szolgáló. Akkor énekelte a művész leánya utolsó dalát, vajjon a szél hová hordta csengő hangját.

Ismét est vala. Az eső csakugy zuhogott és a diófa utolsó leveleit hullatá a kemény kövezetre, egy magánosan álló villa előtt. A földszinti résznek egyik magas ablakából csendes világosság verődött a fénylő kövezetre, egyedüli jele, hogy a villában emberek laknak még, különben siri csenddel volt körülveve. A szobában egy komoly férfi

folytatott fondorlatokról. Oroszország tehát hivatalosan nem ült a vádlottak padján a Panicza-pörben s mégis tudja mindenki, hogy összeesküvés létre nem jön, ha Oroszország keze nincs benne. Különben is Oroszország keleti politikája ismeretes; jól tudjuk, hogy mindig ármánykodik, zavarokat szít, veszteget. Ily eszközöket használt Sándor fejedelemmel szemben s ugyanezt teszi Koburg Ferdinánddal szemben is. Csengő pénzért, fényes ígéretekért talál magának mindig eszközöket fondorlataihoz, mert hisz elégületesnek mindig akadnak még a legboldogabb országban is. Elég sajnos, hogy Bulgáriában létezik egy párt, mely hazafiságával összeegyeztethetők tartja, kiszolgáltatni az országot Oroszországnak, s mely Oroszországot tekinti Bulgária védőjének, a csárt pedig hűbéres urának, s nem átalja, az ifjú állam megszilárdulását és jó hírnevét kockára vetve, annak függetlenségét feláldozni.

A mi azonban meghiusult, az sikerülhet holnap. S bár aggodalommal tekintünk Bulgária felé, hol minden perczen kiüthet a válság, mely Európát lángba borítja: ezáltal nem fojthatjuk el örömről a pör kiemetele fölött. Panicza halálra ítéltetett, oly formán azonban, hogy az ítéletet hozó törvényszék megkegyelmezést ajánl a fejedelemmel. Ha a fejedelem mégis végrehajtja a halálos ítéletet Paniczán: ez arra mutatna, hogy szükségét éri Koburg Ferdinánd az elrettentő példaadásnak, hogy veszély fenyegeti az államot. Ez tehát gyengeséget árulna el. De ha Paniczán nem hajtják végre a halálos ítéletet: ez azt jelenti, hogy Bulgária fejedelme és kormánya még elég erősnek érzik magukat a muszka fondorlatokkal szembeszállani. Ez utóbbi eset fog bekövetkezni minden valószínűség szerint. Az egész Panicza-ügy tehát semmi egyéb, mint Oroszország újabb felsülése, Koburg és kormánya erkölcsi és politikai sikere.

De mit gondol a diplomácia? Vajjon nem érkezett-e el az ideje annak, hogy Bulgária függetlensége nemzetközileg elismertessék? Bulgária már régen igazolta, hogy érdemes a bizalomra. Bulgária a béke kulcsa Európában. Ha Bulgária elvész: nemcsak a bolgároknak nézve vész el, de nekünk is. A bolgárok érdekeit tehát ki kell elégíteni. Erre nézve pedig az első lépés megételére a mi diplomáciánk illetékes, mert nekünk áll érdekünkben első sorban, hogy a Balkán-félszigeten rend és csend legyen.

(—)

ült íróasztala mellett. Tolla csakugy csuszott át a papíron és feje csak olykor-olykor hajlott hátra hallgatózva, hogy nincs-e nesz a szomszéd szobában. Azután felkelt, fogta a lámpát és a szomszéd szobába lépett. Ott egy ágy felé hajolt, melyben két gyönyörű gyermek aludt. Igézó, arany fűrtös teremtmények voltak. Az apa gondosan megigazította a félrecsuszott takarót és visszatért munkájához. Tolla szünet nélkül járt a papíron. A férfi arcának szigorú tekintete sokkal idősebbnek tűntetett őt fel, mint valóban volt. Rendesen érezték maguknak nevezték őt a vidéken. Annak idején azzal lepte meg ismerőseit — ösziute barátjai ugy sem voltak, — hogy egy fiatal, bájos hölgygel jegyet váltott. Senki sem látta azelőtt a bájos nőt, senki sem ismerte származását. De éppen ez a mély titok tette őt érdekessé; szépsége, művelt szelleme, varázshangja megnyiták előtte minden szalon ajtaját. Férje, a báró, mindenhová kísérté és tekintete lépten-nyomon követé őt a szalonokban, hol magas alakja, mint egy királynőé, tünt ki a többi hölgyek köréből. De később sokféle hang volt felőle hallható: ragyogó pillangónak, gyémántos coquettenek nevezték és néhány ismerős sietett a bárót mindezen ítéletekről értesíteni. Férje hideg mosolylyal fogadta a hirt, mintha nem is érdekelné; de ez órától kezdve a báróné társaságban többé nem jelent meg.

(Vége következik.)

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház május 30-iki ülésén a honossági törvényjavaslat tárgyalását folytatta. Irányi Dániel hosszabb beszédben védte a törvényjavaslatot. Ezután Szápáry Gyula gróf miniszterelnök nagy verve-vel fejtegette az állampolgári és alattvalói kötelességeket. Szápáry gróf felvette az Irányi által dobott keztyűt, hűvvel és lelkesedéssel jelentette ki, hogy kitartással fog küzdeni a kiegészítés mellett.

A vitát Szilágyi Dezső igazságügyminiszter rekesztette be egy hatalmas beszéddel. Tagadja azt, hogy Kossuth proskribálva lenne, azt azonban elismeri, hogy expatriálva van; de ennek ő maga az oka. A ki nem ismeri el az alkotmányt, a királyt, a ki nem jön haza, nem vesz részt az ország fejlesztésében, az önmagát expatriálja. A miniszter beszéde zajos hatást keltett és nagy tetszéssel fogadta a ház.

Ezután a szavazás következett. A ház 219 szavazattal 80 ellenében elvetette a honossági törvényjavaslatot.

A képviselőház május 31-iki ülésében Magyarország ezredéves fennállásának megünneplését hozta szóba a függetlenségi párt megbízásából Thaly Kálmán, melyre Szápáry gróf miniszterelnök kijelentette, hogy ő sem tartja elégségesnek a társadalmi akciót s hivatalos uton is fog gondoskodni a millenium méltó megünnepléséről. A görög nyelv tanítás korlátozásáról szóló törvényjavaslaton tett förendházi módosítást vita nélkül fogadta el a ház. Élénk vitát keltett az italmérsi jövedék törvény kiegészítéséről szóló törvényjavaslat. A vitában részt vettek Molnár József, Gaál Jenő (pécskai), Horánszky, Szederkényi, Polonyi, valamennyi a javaslat ellen. Wekerle miniszter védelmezte behatóan a javaslatot. Végül Spóner Andor interpellált a szeszadótörvény módosítása ügyében. Wekerle pénzügyminiszter rögtön válaszolva, kijelentette, hogy az osztrák kormánnyal a módosítás ügyében folytatott tárgyalások nem vezettek eredményre.

Felhívás

a székely honleányokhoz és honfiakhoz.

Karddal a kezében, lángoló hazaszeretettel a szívből állottak őrt őseink a magyar haza keleti határain a századok hosszú sorain át. És ha a székely még él s ez a föld, „mely éltet s hantjával eltakar”, ma is székely: élő bizonyossága annak, hogy őseink egy gondolatban, a fajfentartás nagy és nemes gondolatában mindig egyek voltak. A lobo-góert, melyre a székely eszme volt felírva, oh mennyi vér hullott! ... De a kiontott vér az igaz hazafi vére volt, melynek „minden kis cseppje drága gyöngyöt ér.” Nyomán fakadt fel a legszebb virág, a székely szabadság örökké élő virága. ... Ős történelmünk a görög hitrege egy csodás képét tárja előnkbe, mert bár annyiszor vertek le, de Anteusként mindig újult erővel támadtunk fel a földről, a mely édes anyánk volt ...

... A mult idők ködös homályán át fel-fel csilannak olykor lelkünk előtt az ősemlékek képei. Látjuk az ő Budvart a főrabonbának népes udvarával és látjuk a tomboló vész és vihar között Csaba segélyhadát. Pedig

„Rég kihamvadt immár Budvárának ormán
Aldoztatnak lángja;
Örökre elnémult székely rabonbának
Aldástmondó hangja.”

És Csaba vezérhada? Nyomuk még ott csillog a „hadak útján”, de a holt vitézek megtértek őseikhez ... „Régi dal, régi dicsőségről” ...

A székely költő azt mondja:

„Más idöket öltünk, más a nagyság útja
Pihenhet a fegyver,
Miveltsg a jelszó s a mennyire haladt,
Annnyit ér nép, ember.”

Kövessük őt.

Egy lelkes honleány, özv. Cserey Jánosné Zathureczky Emilia Seps-Szentgyörgyön Székely Nemzeti Múzeumot alapított, összegyűjtve benne a mult annyira drága ereklyéit.

És ez a múzeum, a székely nemzet e közkinose hajléktalan. Nincs állandó épülete. Am építsünk számára díszes palotát. Miként őseink egyek voltak a harc viharai között, legyünk mi is egyek a

béke napjaiban. Rakjuk le a székely kultura szent oltárára a honfiáldozat filléreit.

A székely zászlót, melyet annyi babérral koszoruzva hagytak ránk őseink, csakis így, a közös székely czélok egységes támogatásával vihetjük előbbre és csak így tarthatjuk fenn ősi jellegünket. „Nyugat tengerében elveszítne fényét Kelet üstököse” ...

A hazafias adományokat Potsa József, Háromszék vármegye főispánja veszi át és számolja el.

„Testvérek, székelyek! Eljött már az idő,
Tegyük szent fogadást.
Együtt munkálkodunk jövőben a jóra
S el nem hagyjuk egymást.

És ha Hadur látja fenn a magas égből
Szívünk tisztaságát,
Nem vonja meg tollunk, törekvéseinktől
A siker áldását.”

Seps-Szentgyörgyön, 1890. évi májús 1-én.

A Székely Nemzeti Múzeum felügyelőbizottsága:

Vargyasi Daniel Gabor, Hatolykai Potsa József,
Udvarhelymegye főispánja. Háromszék megye főispánja.

Zsögödi Mikó Balint,

Csikmegye főispánja.

Dr. Torók Albert, Br. Apór Gabor,
Udvarhelymegye alispánja. Háromszék megye alispánja.

Becze Antal,

Csikmegye alispánja.

Szinészet.

K. Vásharhely, 1890. június 4.

Egy Kálmán színtársulata által mult szombat a „Remete csegettűje, vagy a Villars dragonyosai” című vig dalmű adatott. Dragonyosokról lévén szó, hölgy közönségünk szépen megtöltötte a színikört, míg ellenben a dragonyosok nemén levők: t. i. a férfiak, gyéren voltak képviselve. A bájos zenéjű dalmű egy igazán kellemes estét szerzett a közönségnek. Szöllősi Ilona asszony (Rose), kedves megjelenésével és szép énekével mindvégig érdekes központja volt a mai előadásnak s teljesen kiérdemelte azon tapsokat, miket a közönségtől nyert. Pénzes ur (örmeister), elég kellemes, de kevésbé biztos hangjáról szépen megénekelte ének részeit s egyike volt az előadás leg-sikerültebb alakjainak. Nógrády ur (Sylvain), kitünően megfelelt feladatának. Különösen az első felvonás románczával zajos tetszést aratott. Németh ur Thibaut szerepében jeleskedett s jóízű komikumával nem egyszer megnevetteté a közönséget. Csak dicséretet mondhatunk P. Vidor Hermin asszony (Georgette) szerepléséről. Éneken és játékban egyaránt jeles volt. Altalános-ságban e dalmű tetszésben részesült.

Vasárnap, június 1-én Derék Antal a társulat jeles tollu titkárának „A kondorosi szép csaplárné” című 3 felv. népszínműve került színre telt ház előtt. Meg is érdemelte ez a pompás előadás. B. Szöllősi Ilona (Trézi asszony) ma ismét brilli-rozot s szép dalait többször megújraztatta a hálás közönség. Aitner Ilka (Borus Julcsa) a szerelmében gyanúsított leánykát szépen, határosan ábrázolta. Györiné (Rebus asszony) ma excellált s sok jól kiérdemelt tapsban részesült. Lip-tai Lajos (Kajla Tamás) jó tipikus alakot mutatott be. Németh János (Kopasz Marci) sok humorral, elevenen játszott, s dicséretére legyen mondván, mindvégig megmaradt a diskkrét komikum határain belül. Bodroghi Lina (Böske), Derék (Bükkös Adam), Balázsy (Bársony), Pénzes Bandi (Csörgő Laci) és Bak-say Lajos (Olesó Mózes) nagyban hozzájárultak az előadás sikeréhez.

Kedről ismét egy szép sikert kell a társulat javára írunk. Ezuttal a „Genuai dudás” című operette került színre. Az ujdonság nagy közönséget hozott össze, mely a darab kiváló szép zenéjén s rengeteg bohóságain rendkívül jól mulatott. A mi hideg közönségünk felmelegedett és sok taps-sal s kihívásokkal tüntette ki a szereplőket. A főbb énekszerepek B. Szöllősi Ilona asszony (Tonio), Pénzes (Coloretto), Nógrády (Pipino), P. Vidor Hermin asszony (Kamilla) kezeikben voltak letéve, kik mindnyájan feltétlen dicséretet érdemeltek ki. Mulatságos alakok voltak Németh (Scarpette) és Györiné asszony (Colombina). A közönség folytonos zajos derűtségének ők voltak kiválókép okozói. A többi szereplők is kivétel nélkül derekasan megállották helyüket. Művészi szem-

pontból bírálva a mai előadást, azt az összes eddigi előadások között a legsikerültebbnek kell kijelentünk. A szöveg kitűnő volt a duettek, ter-
csették s valamint a karoknál teljes harmonia uralkodott, mi nem csekély műveltség szerzett a műértő füleknek. Meg kell még dicsérnünk a pompás díszleteket és jelmezeket is. Összevonva az eredményt, a mai előadásról fényes sikert konstatálhatunk.

A legközelebbi napok műsora: Csütörtökön, június hó 5-én «Galambodi Sándor», énekes népszimű, írta Jakab Ödön. — Szombaton, június hó 7-én «A szép Nádia», legújabb énekes szimű az orosz népeletről. — Vasárnap, június 8-án «Éjjel az erdőn», énekes népszimű.

Itt nem mulaszthatjuk el a közönség figyelmét a szombati előadásra, «Nádia»-ra felhívni. Ez a «Nádia» mint általánosan tudva van, nem más, mint a nem régiben Magyarországon járt orosz énektársulat bájos énekesnője Slavianszki Dagrenef Nádia, ki gyönyörű dalaival a magyar közönséget lázba hozta. Nádia k. a. nem irt, hanem csinált egy érdekes szerelmi regényt, melyről annak idejében sokat irtak a fővárosi lapok és most ugyanerről a szép Nádiáról irt Deréki ur a társulat titkára és ismert nevű író egy szindarabot, melyben az orosz népeletről festi érdekes vonásokkal. Ezen újodásnak kiváló érdekességet kölcsönöz azon körülmény is, hogy azok a bájos orosz dalok, mik a fővárosi közönséget annak idejében annyira elragadták, nagy részben fel vannak véve. A közönség érdekében vélünk cselekedni, midőn figyelmét felhívjuk e darabra.

Különfélék.

— A kézdívasárhelyi sétatér ügy — habár lassan is — de mindig halad előre. A sétatér bizottság mult vasárnap ülést tartott, melyen be lett mutatva a mérnöki tervezet és a költségvetés. A mérnöki tervezet — a sétatérén kívül — gőz-, meleg- és hidegfürdőt, és egy vendéglőt is felöl, melyeknek építési költsége 27 ezer forintban van előirányozva. A bizottság hosszas és beható tárgyalás után — a város anyagi helyzetére való tekintettel — egyelőre csak a sétatér, a hideg- és melegfürdőt tartja kiépítendőnek és egyszerűen elhatározta, hogy ily értelemben fog a képviselőtestület június 8-án tartandó ülésében előterjesztést tenni. E tárgyhöz bővebben fogunk hozzászólni.

— Mennyi kell egy székelynék? Sz. D. kézdívasárhelyi iparos-segéd apai örökét eladva, bement Romániába szerencsét próbálni. Itt pénzének hamar nyakára hágott, s mikor aztán nem volt semmije, véget akart vetni életének. Egy forgópisztolyal elébb oldalába lött, de a golyó nem érte szívét s valamire «elbódorgott», mert még nem találta meg. Ezután mivel a halál csak nem akart bekövetkezni, szájába lött. A golyó ekkor a nyakszirten akadt meg a nélkül, hogy halált okozott volna. A két lövés bizonyos gyengeséget még is idézett elő, mert emberünk nem volt képes a munkáját folytatni. A szívós ember rövid idő alatt magához tért s anélkül, hogy orvosi segélyben részesült volna, székére ült, haza jött K.-Vásárhelyre és saját lábán bement a Rudolf-kórházba. Ezen esetből egyebek között az a tanúság, hogy a székelly ember nem oly fábló van faragva, hogy minden csekélységtől meghaljon.

— Új postajarat. A nagyszabedű posta- és táv-
írdá-igazgatóság 3518 számú rendelete következtében alatti hivatalnál a posta-jaratok folyó évi június hó 1-től kezdve következőleg lettek megállapítva: Egy lovas küldönc-jarat indul Sepsiszentgyörgyre déli 12 óra 30 perczkor, érkezik onnan délelőtt 9 óra 20 perczkor; két lovas kariol-jarat indul Sepsiszentgyörgyre este 7 órakor, érkezik onnan délelőtt 11 óra 30 perczkor; egy lovas küldönc-jarat indul Kovásznára délelőtt 10 óra 30 perczkor, érkezik onnan reggel 7 óra 30 perczkor; egy lovas küldönc-jarat indul Sósmezőre és Altörjára délelőtt 11 órakor, érkezik onnan reggel 8 óra 30 perczkor. A Budapesten megjelenő hírlapok a délutáni 2 óra 50 perczkor érkező két lovas kariol-jarattal érkeznek, és a hivatali helyiségben ha esetleg említett járat késedelemmel nem érkezik, 3 óra 30 perczkor már megkapathatók. Levélhordó által kézbesített hírlapok címzettnek még azon a nap kézbesítve lesznek. Posta- és távirda-hivatal Kézdí-Vásárhelytől, 1890. június hó 3-án.

— Öngyilkosság. Antal Mózes folyó hó 3-án reggel Maksán, ismeretlen okból, istállójában felakasztotta magát. A rendőri nyomozat megindult.

— Gyilkosság. Folyó hó 3-án az Ojtoz körüli erdőben, Saramás nevű patak mellett, Ojtoz községtől mintegy 10 kilométer távolságban, egy ismeretlen ember hulláját találtatott, feje a törzstől egészen le van vágya.

— Gidófalvi Lemhényi Tamásné és László Mihály

gyilkosság iránti bünygyében a szóbeli végtár-
gyalás folyó hó 6-án az itteni kir. törvényszéknél tartatik meg. A gyilkosok teljes beismerésben vannak. A végtárgyalás eredményét lapunk jövő száma hozni fogja.

— Nyilvános számadás. A helybeli önkéntes tűzoltó-egylet f. évi május 18-án tartott májálisa alkalmával a befolyt felülfizetések és más bevételekről, valamint a kiadásokról van szerencsénk a következő kimutatást nyilvánosan közölni. Felülfizetni szívesek voltak Czibalmos Ferenc és Nagy Gyula urak ivén: K. Csizsár József 1 frt. Benkő Sándor (szeszgy.) 60 kr. Baló László 50 kr. Ambrus Albert 40 kr. Benkő Dénes, Györfő Lajosné, Nagy József (timár) 30—30 kr. Wüncendorfer Nándor, Szotyori Dániel, Csizsár Aron, ifj. Dézsi Dániel, Szöcs János (mészáros), Beczur Judith, Sükö Károly, Nagy Adám, Mazinger József, Séra Imre, Kiss Emília, ifj. Káposztás István, Mazinger Sándor, János Ferenc (csizm.) Benkő Lászlóné, Bodó József, Török János, Tusa János, Pongrácz János, Csizsár Amália, öz. Nagy Pálné, öz. Bodor Jánosné, ifj. Nagy Pál 20—20 kr. Pánczél Noé 13 kr. Benkő Sándor (csim.), ifj. János Dániel 10—10 kr. Benkő Béla és Csizsár Dávid urak ivén: Id. Tóth István, Wittman Agoston (igazg.), Hassák Vidor (tanár) 1—1 frt. Welreiter György, Török Sámuel 50—50 kr. Csizsár Imre, Toth Mihály 40—40 kr. Krenitzky Károly 30 kr. Mágóri Sámuel (egyházfi), János Sámuel (mész.), Kovács István (mész.), Kovács Gergely, Kakuosi Adám, Molnár János (tim.), Fülöp Sámuel, Siffer Gyula, Thomá András 20—20 kr. Kovács Lajos (kalapos), Kovács József (kalapos), Szabó János (mész.), ifj. Mátis János, Benkő Béláné, Magyar. András (mol.), Dézsi Mózes (tim.), id. Gál Gáspár 10—10 kr. Felülfizetek a pénztárnál: Csiki József (ügyvéd), Zayzon Lázár (ügyvéd), Három jó madár, dr. Szentpéteri Bálint 1—1 frt. Dr. Balogh Vendel (ügyvéd), Szabó Dénes, Papp János, dr. Szini Gyula, Spitzer Dávid, Török Bálint, Kovács István (jelkész) 50—50 kr. Ifj. Czibalmos Ferenc, Kovács Sándor (csizm.), Nagy Gézané, ifj. Dézsi Bálint 20—20 kr. Erdő Bálintné, Wértan István 10—10 kr. Id. Czibalmos Ferencné 2 drb verseny-lepény. Felülfizetésekbe befolyt 66 frt 26 kr. Jegyekből 68 frt 50 kr. Összes bevétel 134 frt 76 kr. Összes kiadás 58 frt 33 kr. Maradt tiszta jövedelem 76 frt 43 kr. Fogadják a szíves adakozók és buzgó gyűjtők, valamint Köllönte Mózes ur az Unió-kert díjtalan átengedéseért egyletünk meghálásabb köszönetét. K.-Vásárhelytől, 1890. május hó 21-én. Ifj. Kovács Dániel, főparancsnok. Benkő Gyula, pénztáros.

Egész az északi sarkig.

Nemcsak a delejtű, de az emberi szívet is vonzák a föld sarkai. Kimagyarázhatatlan érzés az, mely belopózik szívünkbe és eltölti vágyakkal ama csodás vidékek iránt, hol soha nincsen éjszaka és örök mosolyával ragyog a fényes napkirály. Képeletünk előtt megtestesülnek a földrajzi fogalmak és egy kis illúzióval a föld sarkán — ha oda eljuthatnánk — megpillanthatnók azt a bizonyos tengelyt is, mely körül a geográfusok képelete szerint a föld forog. E tekintetben egy eszeppet sem maradtunk tehát mögötte annak a mesebeli cigánynek, a ki leült a föld szélére és úgy lógatta a lábát a nagy semmiségben.

Az emberek látóköre oly szűkre van határolva, hogy nem csodálhatjuk, ha különös előszeretettel keresi föl a magaslatokat, honnan messze vidékeket kalandozhat be tekintet és a felség látvány hatása alatt leborulhat a teremtés nagysága előtt. Azért kockáztatják életüket a merész léghajósok, hogy a felhők közül nyíló bámulatos látványtól ittasuljanak. Azért mászsa meg ezer és ezer ember az egyiptomi piramisok nyaktörő csúcsait, égbemúló hegységek zordon ormát, nagy városokat domináló tornyokat.

Nem saját törpességének belátása hat nyomasztólag az emberi lélekre, ha szédítő magasságból a nagy mindenségnek egy jelentékenyebb karéjával ismerkedik meg, de sőt fölemeli őt a tudat, hogy ő is része ennek a megismerhetetlen világegyetnek. És épen ez a fölemelő, ez a boldogító érzés támaszt a legtöbb emberben vágyat világot látni. Ez a vágy, hogy a természetnek minél több alkotásával ismerkedjünk meg, nyomja kezünkbe a vándorbotot, vagyis — hogy modern kifejezéssel éljünk — váltogatja meg velünk körutazási jegyünket a föld legszebb országaiba.

A modern műveltségnek szinte elkerülhetetlen feltétele az utazás, a világ látás. Más emberekkel, más szokással megismerkedni. Mert a mindent nélkülöző civilizáció meglehetősen letörülgeti már az egyes nemzetek egyéni sajátosságait; Nyugot szelleje kényelmesen elröplített immár az expresszvonaton a Kelet legtávolabbi vidékeire, a Sahara homokosivatagján egy magyar fotográfus működik állandóan, és nincs messzire az idő, hogy vasút és telegraf is át fogja azt szelni. Mindinkább közeledünk ahhoz a korhoz, midőn megszűnnek a távol-
ságok és ezekkel együtt a fajok és nemzetek közötti különbség.

A szellem legszebb diadala lesz az, midőn az egész emberiség meg fogja érteni egymást, mert egy nyelven fognak beszélni; s mikor le fognak hullani a szűk korlátok országok és országok között, nem lesznek vámsorompók, mert az egész emberiség följut majd a civilizáció magas hegy-csúcsára s onnan kicsinyesnek, törpének, nevetégesnek fogja találni azokat a hiu küzdelmeket, kacagni való törekvéseket, irigy válaszfalakat, melyek embert embertől, nemzetet nemzettől elválasztanak....

De ime, hova ragadtott képzeletem már az egyszerű tudatra is, hogy nagy utazás előtt állok. Az a gondolat, hogy távoli országokat, előttem ismeretlen nemzeteket, költők által elragadóan meg-
énekelt vidékeket fogok látni, nemcsak a térbeli, de az időbeli távolságokat is megszüntette képzeletem előtt, és én nemcsak ama csodaszép országot látom lelkem előtt, de az emberiség jövőjét a következő századokban.

Az igaz, hogy nem mindennapi utazásról van szó. Oly országokat, oly vidéket fognak látni, hol föhragyog ugyan már magasan a civilizáció napja, de lépten-nyomon új szokásokkal, eredeti intézményekkel, az embereknek a mienktől elütő típusával, bámulatos szép vidékekkel, a természetnek csodás alkotásaival fognak megismerkedhetni.

Azról a sokat ígérő kirándulásról van szó (ha ugyan kirándulásnak nevezhetünk egy 32 napra tervezett utazást), melyet a m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája rendez f. évi július 3-án Németországon, Dánián, Svédországon és Norvégán keresztül egész a Nordcapig.

Ez a kitűnő hírnévnek örvendő utazási iroda, mely nagy magyar társaságokkal járta már be a szent földet, Egyiptomot, Görögországot, Törökországot, Olaszország klasszikus földjét, hazánk legregényesebb vidékeit, ezuttal Észak Európába a skandináv félszigetre rendez kirándulást.

Szívünk lázasan dobog, ha azokra a népekre, nemzetekre, országokra, vidékekre gondolunk, melyekkel ez alkalommal megismerkedni fognak. Képeletünk előtt meglevenednek azok a regényes vidékek, melyeket észak költészete annyi bájjal tudott fölruházni. A csodaszép fjordok telve hangulattal. És látni véjük már lelki szemek előtt a Fritjóf mondta hőseit, Ibsen, Björnson, Lie alakjait, melyeket annyira ismerünk.

És az ábrándozás csolnakján himbálózva, már azt hisszük, hogy a norvég szigetek között ringatják hajónkat az oceán hullamai, melyek itt a partok közelében nem merészkednek oly vadul tombolni.

Krisztiania, Drondtheim már a hátunk mögött van, Tromsöt is elhagytuk és hajónk Hammerfest-hez tart, honnan néhány óra alatt elérjük a Nordkapot, az éjjeli nap csodás birodalmát, Európának legészakibb csúcsát, mely meredeken emelkedik ki az északi tengerből.

Gyönyörűtass kéj fogja el szívünket, midőn az éjjeli nap csodás leírásait olvassuk és lelkesebben idézzük Tegnért gyönyörű versét:

Mi nátt sóru pa bergen sa t,
Bloddrøttin i alt skada;
Det var ei dag det var ei natt
Det vágde enulian lada
(A heg éj nem volt nap
Rag og verrorosen,
Sem ei nem volt, sem n p nem oi
Csak egy sárga szür szür esz.)

Ez lesz majd bizonyára az az utazás, mely a természet és a rika természetben fog lelkünk a gyönyörre ittasodni.

Azután visszatérünk és Svédország legszebb vidékeit, nagyobb városait érintve, a svéd Velencezébe, a Mälartó pompás városába Stockholmba jutunk, melynek szépségét ki ne hallotta volna már dicsőítői?

Majd a dán fővárost Kopenhágát látogatjuk meg, hol a természeti szépségek mellett Thorvaldsen halhatatlan alkotásait fognak csodálhatni.

Végül visszatérünk Berlinbe, a hatalmasan kifejlődött német fővárosba, honnan e nagy utra indultunk.

Remegő szívvel gondolunk e gyönyörű kirándulásra. Vajha Magyarországon minél többeknek állana módjukban részt vehetni ebben a csodaszép utazásban, melyet a m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodája a töle megszokott buzgósággal rendez, igen jutányosan. Egy egész életre szóló édes emlékeket hozunk majd onnan magunkkal, lelkünk megtelik majd gyönyörűséggel Isten szép alkotásainak láttára, és a mi hasznosat, jót fognak tapasztalni, azt iparkodni fognak itthon, édes hazánknak javára fordítani. Magyarországon sok kiváló férfi vesz részt a menetjegy-iroda e kirándulásán, és ha a rendkívüli érdeklődésből következtetni lehet, a Nordkap meredek csúcsáról, napsugaras éjjelkor sok magyar ember ajkáról fog megcsendülni a dal, melyet itt még soha sem hallottak:

Hazának rendületlenül
Légy hive oh magyarl!

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:
Ifj. Dobay János.

Hirdetések.

Háromszékvármegye közigazgatási bizottsága.

669/1890. számhoz.
ki. b.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur 1890. évi május hó 19-én 29055/I. szám alatt kelt rendeletével, Háromszékvármegye közönsége részére, a kézdí-vásárhelyi honvédségi laktanya céljaira szük-séges területek megszerzése végett a kisajátítási jogot engedélyezvén: a kisajátítási eljárás tárgyalási napjául **1890. évi június hó 21-ik napjának délelőtti 9 órája** tűzetik ki, mikor is a kiküldött bizottság Kézdí-Vásárhelyt, a városi tanácsánál fogja a tárgyalást megtartani, a mi az érdekelt feleknek tudomására hozatik.

Kelt Sepsí-Szentgyörgyön, 1890. május 28-án.

A közigazgatási bizottság nevében:

Potsa József,
főispán.

Sz. 1403/890.
polg.

Hirdetmény.

Az Árapatak községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi június hó 28-ikának d. e. 9 órájára** a kir. törvényszékhez Elekes Béla k. t. bíró hivatalszobájába kintüzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, 1890. évi április hó 1-én.

Ponori Sándor,
elnök.
Páll Venczel,
jegyző.

Sz. 1558/890.
polg.

Hirdetmény.

A Bikkfalva községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi június hó 28-ikának d. e. 9 órájára** a kir. törvényszékhez Elekes Béla k. t. bíró hivatalszobájába kintüzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, 1890. évi április hó 1-én.

Ponori Sándor,
elnök.
Páll Venczel,
jegyző.

Sz. 1485/890.
polg.

Hirdetmény.

A Felsőboly községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. sz. igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi június hó 30-ának délelőtti 9 órájára** a kir. törvényszékhez Elekes Béla k. t. bíró hivatalszobájába kintüzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, 1890. évi április hó 1-én.

Ponori Sándor,
elnök.
Páll Venczel,
jegyző.

Sz. 1259/890.
polg.

Hirdetmény.

Az Erősd községben gyakorolt italmérési jogért megállapított kártalanítási összegre vonatkozólag az 1889. évi 45896. számú igazságügyminiszteri rendelet 9. és 10. §-aihoz képest az egyezség megkísérlésére s az igények tárgyalására határidőül **1890. évi június hó 28-ának d. e. 9 órájára** a kir. törvényszékhez Elekes Béla k. t. bíró hivatalszobájába kintüzetett. Mely határidőre a közbirtokosság tagjai, még pedig azok is, a kiknek az idéző végzés külön nem kézbesítettik, figyelmeztetéssel az elmaradásnak az idézett rendeletben megállapított következményeire, ezennel idéztetnek.

A kézdívásárhelyi kir. törvényszék, 1890. évi április hó 1-én.

Ponori Sándor,
elnök.
Páll Venczel,
jegyző.

Árlejtési hirdetmény.

A kovásznai fürdőtelepen levő „Pokolsár”, „Mikes-löbögő” és „Sóskut”-tükörfürdők medrei és kabinjaik az 1890-ik év nyarán, illetve őszén, és 1891 tavaszán, vállalkozók által, a kor igényeinek megfelelőleg, újból építendőek lévén, e célból **folyó évi június hó 29-én délután 3 órakor Kovászna község hivatalos helyiségében** zárt ajánlati ver-

senytárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Erről versenyezni szándékozók oly meg-jegyzéssel értesítetnek, hogy a zárt ajánlat-tevők tartoznak a költségvetésileg megállapított kikiáltási árak 5%-os bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatukat, a fürdő-részvénytársaság pénztárához jelzett nap délelőtti 12 óráig annyival inkább beadni, mivel a később érkezettek nem fognak tekintetbe vétetni; a nyílt árlejtési kívánók az 5% os bánatpénzt a tárgyalás megkezdésekor lévén kötelesek befizetni. A zárt ajánlattevők által az elen-gedendő % számmal és betűvel világosan megjelölendő mindenik fürdőre nézve.

A „Pokolsár”-ra nézve a ki-kiáltási ár	3336 frt 28 kr.
A „Mikes-löbögő”-ra nézve a kikiáltási ár	2500 frt — kr.
A „Sóskut”-ra nézve a ki-kiáltási ár	2600 frt — kr.
Összesen	8436 frt 28 kr.

Az építkezésekre vonatkozó műszaki rajzok és iratok, valamint a feltételek, egyelőre a megyei építészeti hivatalnál, utolsó hétben pedig Kovászna község-házánál, a vezérigazgató irodájában, a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kovácsna, 1890. május 27-én

Csia György,
vezérigazgató.

Máriazelli gyomor cseppek.

legbiztosabb gyógyszer minden gyomor bajnak.

Utóhellen hatású az étvágytalanság, gyomor-nyomás, hűzős lehelet, savanyú felbőgő, szél rekedés, (kolika) gyomor hurut, gyomor égés, gyomor homok és dara képződés, túlságos elnyúltság, sárgaság, undor és hányinger eseteiben, megzavarja a (dőlést) ha az a gyomor elrontásától származik) gyomor görcsöt, kemény széklet, székrekedést, az étel s italok túrtartott gyomrot kitisztítja, elűzi a bel érget, s gyógyít lép, vesé, máj és ar-nyalati betegségeket. — Egy üveg ára, használati utasítással együtt 40 Kr. kettős üveg 70 Kr. Központi széküldési raktár: Brády Károly, gyógyszerész, Budapest (Mórvia ország).
Óvást! A valódi Máriazelli gyomor cseppek sok telekben utánoztatnak s hamisítanak, s ezért valódiak gyanánt csak azok fogadtassanak, melyek üveg, egy vörös, s a fenti védjeggyel ellátott papírba van csomagolva, s melyek mellélt használati utasítást az is fel van tüntetve, hogy az Kremserben, Guzik II. könyvnyomdájában nyomtatott.

Máriazelli Labdacsok.

A Keménysejtelés és székrekedés ellen, évek óta legjobb hatásúknak bizonyult labdac-sok is, sokféle képen hamisítanak, felhát ezek vételénél is vigyázni kell a fenti védjegyre s Brády Károly, Kremseri gyógyszerész név alá íratott, melyek minden eredeti dobozon láthatók. Egy doboz ára 20 Kr., egy tekercs 6 dobozzal 1 frt. A pénz előleges beküldése után, 1 tekercs 1 frt. 20 Kr., 2 tekercs 2 frt. 20 Kr., 3 tekercs 3 frt. 20 Kr. ért. csomagolás és postaköltség mentesen küldetik meg.
A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdac-sok nem titkos szerek: a gyógyható anyagalkuk összetétele, minden használati utasításban fel van sorolva.
A Máriazelli gyomor cseppek és Máriazelli labdac-sok kaphatók

Kapható: Kézdí-Vásárhelyt Kovács Ferencz gyógyszer-tárában ;Tusnádon (fürdő) Dobay Sándor gyógyszerésznél.

32—43

Chamotta-tégla.

PORTLAND és ROMAN

CZEMENTET

Kőagyagsörvek.

elismert kitünő minőségben gyári árak mellett ajánl

RHEIN LAJOS BRASSÓ

kőagyag-, chamotta- és cementáru gyári raktára

BRASSÓ, SZÉLES-UTCZA 608.

Fenti cementek a budapesti magy. kir. műegyetem vegytani műterme által vizsgáltatván, a budapesti és bécsi mérnök és építész egyesület szabályainak teljesen megfelelőeknek találtattak; minek folytán azon helyzetben vagyok, hogy a fenti cementek kiváló minőségéért minden kívánt kezességgel vállalkozok.

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.